

Peanglite Gabrieli, Miikaeli, Raafaeli ja teiste ilmihuta vägede meenutamisel on kirikus pikad traditsioonid. Tava kinnitas Laodikea kohalik kirikukogu 4.saj.alguses. Otsus oli oluline, sest ingliseid oli kerge segamini ajada mingite pooljumalatega või mütolooiliste ainetute olenditega, mis oleks tähendanud, et ristiusk on vaid mingi uue kuju võtnud kultusmüsteerium. Juba mälestuspäeva valimine osundab, kui tihedalt on inglid seotud piibelliku ja ehtsa kristliku nägemusega.

Kaheksas päev on sümboolne, Kristuse teist tulemist tähistav päev seitsme loomispäeva järel.

Üheksas kuu meenutas inglite üheksa-astmelist hierarhiat. Aastavahetus oli tollase kalendri kohaselt märtsis.

Esimese hierarhia moodustavad seeravid, keerubid ja troonid, kes ümbritsevad Jumalat ja ülistavad teda lakkamatute kiidulauludega.

Teise triaadi kuuluvad ülemused, väed ja võimud, kes juhtivad taevatahti ja loodusjõudusid.

Kolmanda hierarhia moodustavad valitsused, inglid, peainglid, Jumala tahte täideviijad ja käskjalad.

Sellise hierarhia olemasolu ei tähenda aga, et Kirik suudaks väga täpselt kirjeldada nende olemasolu või tegevust. Neid nimetusi tuleks mõista pigem kui püüet sõnastada midagi, mida meie puudulik arusaamine ei suuda seletada.

Midagi siiski teatakse. Püha kirikuisa Gregorios Teoloog rõhutab, et inglite olemuse keskseid ülesandeid on olla sõnumitooja.

Jumala tahte läbi võivad inglid vahel esineda ka ainelises, nähtavas kehas, nagu näiteks Neitsi Mariale rõõmusõnumi toonud peangel Gabriel või Jeesuse tühja haua eest ära veeretatud kivil istunud ingel.

Ristimisel antakse meile kaitseingel kaitsjaks ja saatjaks, kelle ülesandeks on hoida ja varjata meie teed läbi maise olemise.

Jeesuse kõrbes olles teenisid Teda inglid.

Mt 13:49 räägib Jeesus meile viimsete aegade sündmustest:

Inimese Poeg läkitab oma inglid ja need korjavad tema Kuningriigist kõik pahanduse- ja ülekohtutegijad. Nõnda on ka selle ajastu lõpul: inglid tulevad ja eraldavad kurjad õigete keskelt. Siin räägib Jeesus inglitest, kui täideviijatest ja teostajatest.

Johannese ilmutusraamatus öeldakse: Ja taevas tõusis sõda: Miikael ja tema inglid hakkasid sõdima lohega, ning lohe sõdis ja tema inglid. Suur lohe heideti välja, see muistne madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks, kes eksitab kogu ilmamaad - ta

heideti maa peale ja tema inglid heideti koos temaga. Kuuleme, et ka lohel olid omad inglid, langenud inglid.

Meie ajal suhtutakse ihuta, aineta nähtustesse nagu uuspaganlikult: ihuta vägede all mõistetakse enamasti selliseid nähtusi nagu haldjalikud loodusjõud või mõned psühholoogilised ja astraalsed ilmingud.

Uue testamendi ja kiriku maailmapilt pole siiski naturalistlik, vaid tõeline pilt: pilt maailmast, mille väe ja jõu on Kristus alistanud. See pilt ei ole niivõrd seletus maailmast, vaid surma alistamise ülistamine, kuulutus tühjast Jeesuse hauast. Selle sõnumi toojateks on inglid, ja seega on selle kuulutuse juures loomulik, et nende poole pöörduakse palvetes ja kiriku jumalateenistustes, nagu me täna seda teeme:

Oh taevavägede ülemad, meie, vääritud, palume teid alati: Varjake meid oma palvete läbi oma vaimuliku au tiibade varju all ja kaitske meid, kes me kõigest südamest teie ette langeme ja hüüame: Päästke meid hädadest, taevavägede ülemad!

Kirikus avaldub inglite sõnum läbi evangeeliumi sündmuste, liturgias kõlab inglite laul kolmkordpühas laulus ja keerubite laulus.

Inglid meenutavad meile seda, et selle ainelise maailma ja vahetutele aineta kogemustele lisaks on olemas vaimne tegelikkus ja et need kaks ei ole vastandlikud ega omavahel rivaalitsevad olemise viisid, vaid üheskoos on need ehtsad, rikkamad ja mitmekesisemad, kui üks ilma teiseta.

See rikkus ei selgu siiski tugitoolis olles, selle kogemine eeldab askeetlikku võitlust, mille loogika on midagi muud, kui maiste mõõtkavade loogika. Askeetlikkuse raskuspunkt on suuremal ühtsusel, mitte nagu saatana, lahutaja oma, mis tahab alati teise võitmist ja hajutamist, lahutamist.

Taanieli raamatu lisadest loeme: Kiitke, Issanda inglid, Issandat, laulge talle ja ülendage teda igavesti!

Inglite mälestuspäev on niisiis ühtsuse ja ülistuse püha, ühtsuse, mis saab oma sisu ja vormi võidulaulus: Püha, püha, püha oled Sina meie Jumal! Amen.